

Új év — új feladatok

Szűri kőd borítja a bakonyi erdők közé ékelt kis falut. Alig látványos méterre. A faluban bernek nem meglepetés a hideg, Zetor kűszködik a sikos úton, kezeivel kaparja a havat, fogatok ballagnak, zsákokat, fát szállítanak zűg a daráló, kopognak a fagyagok szekerei, működik a gyaloglóg, emberek félig telt zsákokat cipelnek ki-ki talál magának munkát. A borzavári Alkotmány Tsz. iródjában csak egy könyvelő dolgozik. Temérdek nyomtatvány fekszik előtte, közeleg a zárszámadás, készül az évvégi mérleg. Várom a vezérkart. Keresztváti József főkönyvelő pénztért mentek a zirci bankba. Csakhamar meg is érkeznek, ponyvával fedett Szuper Zetorral járták meg az utat. Megkönyvülten lélegzettek fel a meleg iródtában, lerakták a láskákat, s kiterítették az asztalra a sok köteg bankót.

— Talán a zárszámadásra hozták a sok pénzt? — érdeklődöm. **Kérdésekre az elnök válaszol:**

— Ez a havi járandóság — mondja. — Nálunk havonta kapnak fizetést a tagok, sőt nyolcvan munkaközség után nyomban kifizetjük a prémiumot is.

Azután beszéd helyett gondosan összerakott kartonokat rak kabergyűzőket, amelyeket minden tagról külön vezetnek „Józsa József — tehetség” — olvassom az egyik nyomtatványon. Január havi keresséje 1044 forint. Pár sorral lejjebb a május havi bejegyzéseken akad még a keresséje, és ott 1512 forintot olvasok a kifizetett összegek rovataiban. Janusban már 1797 forintot kapott Augustusban és szeptemberben öt mássa rozs, tíz mássa búza, egy mássa árpa, tizenhárom mássa répa van bejegyezve a nevéhez. Októberben ismét készpénzt, 1690 forintot vett fel. Mint az elnök magyarázza, a felosztásra kerülő jövedelem hatvan százalékát megkapják a tagok, és ezt rendszeresen, minden hónapban a teljesítmények után készpénzben fizetik ki. A szükségesletek szertartás kiváltóit természetbeniek értékét a tagok visszafizetik a tsz-nek. A jövedelem negyven százalékát pedig a zárszámadás után osztják szét.

— Sokan jövedeig nem is bízták benne, hogy tényleg megkapják az évvégi elszámolásnál — mondja az elnök —, pedig már novemberben láttuk, hogy megvan a pénzünk. Harmínkét forintot tervezünk egy munkaközségre, de meglesz a harmínchat forint is. Sőt több is lehetne, de gondolkodni kell a jövőre. Meg is lehet érteni, hogy egyes tagok kétkelkedtek; az 1959-es év, a termelőszövetkezet első esztendője rosszul sikerült: 220 000 forintos mérleghiánnyal zártunk, s csak hitelből tudtuk osztani egységenként 22 forintot.

Mintha a szememből olvasnánk ki a kérdést, a második év sikerreinek útkaíról kezd beszélni.

— Az 1960-as év elején munkába állítottunk egy faragóüzemet. Sok itt a famunkás, ősidők óta üzik ezt a mesterséget. Így aztán arra gondoltunk, miért ne lehetne az emberek szakértelmét, régi szakmáját a közösen hasznosítani? Az első esztendő kedvesítőlen tapasztalatai után a második év első hónapjában, télelejen már pénzhez jutottunk. Ebből nyomban előleget osztottunk, s ahogy emelkedett a jövedelem, úgy nőtt a tagság munkaközséve. A meléküzemagból egy szóval talpra álltunk.

Beszélgésünket egy ember szakítja félbe. Alacsony, piros poszgás arcú, füge járású ember áll az elnök elé, s mint aki nagyon siet, nyomban beszélni kezd.

— Elnök elvtárs, mit csináljak azzal a sok fűrészparral? — Az elnök megőrül az embernek, és mint az előbbi beszéde élő bizonyítékát, nyomban bemutatja nekem.

— No, éppen itt az egyik faragó, Petrovics Elek, ő még többet tudna mondani. Régi szakmájáról, mostani munkájáról faggatom. Elmondja, hogy gyermekkorára óta üzi ezt a mesterséget, sőt a dédnagyapja is ebből élt. Aztán, hogy a máról érdeklődöm, átmenet nélkül mondja:

— Hétszázötven munkaközségem van kérem, és ez azt hiszem mindennél többet mond. — Nyilván, őszintén beszél, mélyen beszél a szemembe. — Ebben a szakmában még egy évben sem kerestem ennyit, mint az idén.

Az elnök, a főkönyvelő, a faragómeszter felváltva beszélnek az üzemről: faragványaik eljutnak az ország minden részébe; értékesítő szerveknek, ipari üzemeknek dolgoznak nagy tételekben; állandó megrendelők vannak, csak győzők munkával. A sztalinvárosi kohó havonta 50 000 fontot kér, mert enélkül nem tudják szállítani az öntvényeket. Szerszámmányteleket, nyírtasprókat, kerétkalpakat és koscsalkákat készítenek már hasznavehetően hulladékanyagából. A mesterek irányításával a házaknál, bedolgozó” segítik a munkát. Szükség van a segítségre, mert a Fejérmegyei MEZŐSZÓV máris 300 000 forint értékű szerszámmányt rendelke már megközelíti a 600 000 forintot. Fel is készülték rá; hat vagon hulladékait vásárolták a bakonyi erdőgazdaságtól és a fűrészüzemektől.

Peste, mikor az autóbuzsi várom a szövetkezeti bolt előtt, még mindig eleven a falu utcája. A emberek most térnek haza a munkából.

Lépten-nyomon megszólítják a melletttem álló elnököket. Szinte minden kérdésben, minden szóban benne van a közösségi gondolkodás.

Törődnek az állattenyésztéssel a mensehelyi Kossuth Termelőszövetkezetben

A termelőszövetkezet vezetősége törődik az állattenyésztéssel, mert a fő jövedelmzőségeit ebben látja.

Az első évben bizony itt is sok nehézséggel kellett megküzdeni. A Veszprémi Tenyészállatfőrelváltó Vállalatnál Döbrönte Lajos felváltó vállalkozásor megjelent a termelőszövetkezetben, mindig volt egy-két jó tanácsa az állattenyésztés színvonalának fejlesztésére. Az eredmény nem is maradt el. 1959-ben a tenenek évi rejtőzama alig érte el az 1500-1600 literet. Ezzel szemben 1960 év végére már elértek a 2000 literes tejtőzomót.

Utánpótlásra a szakszerű fiatalok felnevelésével igyeksznek, ma már a

dás, az együttes felelősségért tudata, s ahogy elnézem ezeket a keménykötésű bakonyi embereket, látom az arcukon, a tsz harmadik évének küszöbén már a szívük is egészen megparátkozik a közösségi szellemmel. Az új esztendő új reményeket „logtat a szemekből: a tsz másokuk éve jól sikerült; a harmadik meg ennél is jobb lesz.

SEKELY JÁNOS

Az első közös közgyűlés

(Tudósítónkól)

Január másodikán tartotta az egyesülés utáni első közgyűlést az ősi két termelőszövetkezet. Aki csak tudott, eljött meghallgatni Omász elvtárs, termelőszövetkezet elnök beszámolóját. A beszámolóból kitént, hogy az eredmények nem rosszak. Negyven forint körüli munkaközség értékre számíthatnak a termelőszövetkezet tagjai. A lehetőségek ennél is jobbakk, és ezen a gyűlésen a tervekrol is beszélgettek. Először is a jó munkaszervezés a fontos. A brigádbeosztás már megtörtént, mindenki oda került, ahol legelőbbet nyújthat a közös munkában.

A kertészetben az idén is két-műszakos rendszerrel dolgoznak. Altalában a kertészetben asszonyok dolgoznak, van munkájuk otthon is. De szükség van rájuk a termelőszövetkezetben is. Így az egyik csoport reggel 6 óráról délutánig, a másik déltől estig dolgozik.

A tagok helyeselték az új munkaközségsztást, az új vezetőség mindezt elköveti, hogy jól irányítsa a falu gazdálkodását.

Benes Imre, vb. elnök

Szakszervezeti élet

ALKOTÓ VITA

Az SZMT Művelődési Ház iródaiban január 5-én Vág-völgyi László: Mennjél ér a malac farka?; Szabó Béla: Vészjel című elbeszélést vitatták meg. A bevezető előadást Koncz István, a Napló kulturális rovatának vezetője tartotta. Beszédében mindkét írást részletesen elemezte. Utána a szerzők felolvasták írásukat. Széles, mindenne kiterjedő vita bontakozott ki, kilenc íródalimárm mondta el véleményét, kritikai megjegyzését az ismerttett íróskortól.

A szerzők nagyon elégedettek voltak a vita eredményével, annak ellenére, hogy trüszakban egy-két jelenséget alapos bírálatért. A kritika a további munkát illetően a segítő szándékról tanúszkodtak.

A jelenlevőkben az a vélemény alakult ki, hogy a klub egyre inkább alkotóműhelyé válik. Be-tölti azt a szerepet — amelyért tulajdonképpen életképték —, hogy serkenesse a város, a megye iróalmi életének kibontakozását.

ÜLÉSEZETT A SZERVEZÉSI ÉS KADERBIZOTTSÁG

Január 9-én ülésezett a Szakszervezetek Veszprém megyei Tanácsa mellett működő 15 tagú szervezési és kaderbizottság. Az ülésen Kiss László SZMT titkár, a bizottság vezetője által benyújtott felvéves operatív munkatervjavaslatot vitatták meg.

Néhány feladatot ismerttünk az elfogadott, illetve végrehajtásra kerülő munkatervből. A szervezési és kaderfejlesztés megyei fóruma, különösen a szakszervezetek megyei tanácsa jogkörének bővítése után kapott nagyobb jelentőséget. Munkájuk eléggé szerteágazó. Az agitációs bizottsággal közösen szervezik meg például a bizalmi akadémiait, kidolgozzák a tematikáját. Közreműködnek az összes

Ügyintéző: Szurek kartárs

Igen érdekes és tanulságos levelet kapott a Napló várpalotai szerkesztősége. Az ügy olyan természetű, hogy megérdemli a megyei nyilvánosságot.

„Ötmillió forint nyereséggel zárta az 1960-as gazdasági évet a Dunántúli Földtani Kutató-furó Vállalat. A vállalat dolgozói egyhavi fizetésnek megfelelő nyereségrészesedést kapnak”. Így szól a várpalotai Napióban január 5-én megjelent tudósítás. Az ilyen hírt nem lehet öröm és elismerés nélkül olvasni. Az első gondolat: ez igen, ez egyszerű munka. Milyen jó érzés lehet olyan helyen dolgozni, ahol a vezetők ilyen puritán egyszerűséggel közlik a hírt, a vállalat minden dolgozóját érintő szencziót: „A vállalat dolgozói egyhavi fizetésnek megfelelő nyereségrészesedést kapnak.”

Nos, az érdekesnek, tanulságosnak mondott levél nem várható sokáig magára. A Kutató-furó Vállalat hivatalos bélyegzőjével ellátott levélen Szurek ügyintéző újólág ígyvan tudósít: „Jelenlésem téves információból származik.” — csak így, ilyen angyali ártatlansággal. Mintha azt mondaná: nem igaz, nem is Szymfónia cigarettát szívok, Mátra a kevtencem, Mintha teljesen magantörlesztéti lenne a dolog. Az egész csak vicc, csak beugratás volt...

Nem lehet felhaborodás nélkül olvasni a továbbiakat: „kérem szíveskedjenek lapjukban egy olyan cikket közölni, mely szerint korábban megjelent tájékoztatókat tévesnek nyilvántíjták és azt visszavoníjták.” Nem is kaptunk még ilyen levelet. A felelősséget elkövető mondja az újságnak, a párt megyei lapja szerkesztőségének, hogy nyilvánítsa tévesnek és vonja vissza (mintha ő követe volna el a hibát) a felelőtlen tudósítást.

Kedves Földtani Kutató-furó Vállalat dolgozói! Mit szólnak Szurek kartárs ügyintézéséhez? A véleményeket kérem, ne is nekünk küldjék meg, jobb ha közvetlenül az ügyintézőz küldik.

Egyetlen tanulságot mi is leszűrhetünk az angyali hístörtéletről: a dolgozók biznak a velük ószintán beszélő vezetőkben, minden a bizalom fedezete nélkül népszerűségénel fölbel jelent. ha a vezető azt mondja a dolgozóknak: ezt és ezt kell megoldanunk, ezt és ezt kell elvégezni jól, takarékosan, szervezeten és utána meg-látjuk, hogy mit vezetünk el, mennyi lesz a visszatérítés. A felelőtlen ígérgető, alap nélkül hitegető nem mello a dolgozók bizalmára.

Cukorosztás

Az ősi Béke Termelőszövetkelet 630 munkaközséget ért el, erre 130 kilo cukrot kap. Takács Józsefnek csak 10 kilónál kevesebb jár a raklár lassan kiürül, de ott-hon edesebb lesz a kávé, a ká-lás. Aki dolgozott, tud mivel cukrozni a Béke Termelőszövetkezetben.

Szűcs Zoltán

NAGYSZABÁSÚ IPARI KIÁLLÍTÁS KÉSZÜL

Nagyszabású műszaki fejlesztési, újítási kiállítás nyílik január 25-én a szakszervezetek megyei tanácsa Kisfaludy Múvelődési Házában. A megye minden ipari üzemé, intézete képviselettel magától.

Makettek segítségével az alumínium teljes feldolgoását, a ki-emelését a kész termékig bemutatják. A kiállítás szencziója azonban nem ez. A fejlődő iparunk műanyagipari csomagegységét, kiállítják a poliszterből készült motorcsónakot. Ez olyan „úszó csoda”, hogy nyolc ember bír el, és a csónakot egy ember minden erőlködés nélkül vállon elbírtja. Sós tengervíznek ellenáll, nem rozsdásodik, vagyis a víz az az időjárás minden viszonyát ságának ellenlél.

Felületlen érdemes lesz megtekinteni a kiállítást, amelyet csak egy héttig tartanak nyitva.

AZ ELSŐ

SZOCIALISTA BRIGADOK A MEZŐGAZDASÁGBAN

A múlt gazdasági évben a megye mezőgazdasági üzemében 20 brigád harcolt a szocialista brigád cím elnyerésért. Az éves munkaösszegeése után kiderült, hogy két brigád várománysa a meg-tisztelő címnek. Elsőként január 4-én a Veszprémi Erdőgazdaság-bakonyánai üzemegységének 8 tagú fogatosbrigádjia kapta meg a címet.

A második szinten erdőgazdasági ak, a Veszprémi Erdészet meg a meló brigádjai szereztek meg a szocialista brigád címet. A cím odaítélése az év első termelési tanácskozásán történt. A tanácskozáson részt vett Lokics Lajos, a MEDOSZ megyei bizottságának titkára is.